

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1953 No. 124

A. TITEL

*Verdrag tot het vaststellen van enige eenvormige regelen betreffende
aanvaring, met Protocol van ondertekening;
Brussel, 23 September 1910*

B. TEKST

De Franse tekst van Verdrag en Protocol is bij Koninklijk besluit van 21 Februari 1913 bekendgemaakt in *Stb.* 74.

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands van Verdrag en Protocol is bij Koninklijk besluit van 21 Februari 1913 bekendgemaakt in *Stb.* 74.

D. GOEDKEURING

Artikel 1 van de Wet van 11 Januari 1913 (*Stb.* 26) luidt: „Wordt goedgekeurd het in afdruk nevens deze wet gevoegde op 23 September 1910 te Brussel tusschen Nederland, Duitschland, Argentinië, Oostenrijk-Hongarije, België, Brazilië, Chili, Cuba, Denemarken, Spanje, de Vereenigde Staten van Amerika, Frankrijk, Groot-Britannië en Ierland, Griekenland, Italië, Japan, Mexico, Nicaragua, Noorwegen, Portugal, Rumenië, Rusland, Zweden en Uruguay gesloten verdrag tot het vaststellen van eenige eenvormige regelen betreffende aanvaring met bijbehorend protokol van onderteekening.” Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken R. DE MAREES VAN SWINDEREN en de Minister van Justitie a.i. HEEMSKERK. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* II 1911/12 — 258, 1912/13 — 18; *Hand.* II 1912/13, blz. 743; Bijl. *Hand.* I 1912/13 — 18; *Hand.* I 1912/13, blz. 206.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben, overeenkomstig artikel 16 van het Verdrag, hun akte van bekrachtiging bij de Belgische Regering nedergelegd:

België	1 Februari 1913 ¹⁾
Duitsland	1 Februari 1913 ¹⁾
Frankrijk	1 Februari 1913 ¹⁾
Groot-Britannië en Ierland	1 Februari 1913 ¹⁾
Mexico	1 Februari 1913 ¹⁾
Nederland	1 Februari 1913 ¹⁾
Oostenrijk-Hongarije	1 Februari 1913 ¹⁾
Roemenië	1 Februari 1913 ¹⁾
Rusland	1 Februari 1913 ¹⁾
Italië	2 Juni 1913
Denemarken	18 Juni 1913
Nicaragua	18 Juli 1913
Portugal	25 Juli 1913
Griekenland	29 September 1913
Noorwegen	12 November 1913
Zweden	12 November 1913
Brazilië	31 December 1913
Japan	12 Januari 1914

¹⁾ Datum van het proces-verbaal van de eerste nederlegging van akten van bekrachtiging.

F. TOETREDING

In overeenstemming met artikel 15 van het Verdrag heeft de Belgische Regering op de volgende data kennisgegeven van de toetreding door:

Uruguay	24 Juli 1915
Argentinië ,	15 Maart 1922
Polen	15 Juni 1922
Dantzig	15 Juni 1922
Finland	28 Juli 1923
Spanje	30 November 1923
Estland	20 Januari 1930
Zuidslavië	12 Januari 1932
Letland	16 Augustus 1932
U.S.S.R.	27 Juli 1936
Egypte	29 November 1943
Haïti	1 October 1951

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 16 op 1 Maart 1913 in werking getreden voor de Staten, vermeld in het proces-verbaal van de eerste nederlegging van akten van bekrachtiging, waaronder Nederland. Voor de overige in de rubrieken E en F vermelde Staten zijn de bepalingen van het Verdrag één maand na de daar aangegeven data in werking getreden.

Nadat de werking van het Verdrag tussen Duitsland en de Geallieerde Mogendheden tengevolge van de Tweede Wereldoorlog was geschorst, zijn met ingang van 1 November 1953 de bepalingen van het Verdrag herleefd tussen de Bondsrepubliek Duitsland en de oorlogvoerende Staten uit de Tweede Wereldoorlog, met uitzondering van Hongarije, Nieuw-Zeeland, Polen, Roemenië, de Sowjet-Unie en Uruguay, een en ander onder voorbehoud van de regelingen van een toekomstig vredesverdrag tussen Duitsland en de Geallieerde Mogendheden.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

De Nederlandse Regering heeft geen gebruik gemaakt van het bij de ondertekening voorbehouden recht voor de Nederlandse koloniën en bezittingen tot het Verdrag toe te treden.

In overeenstemming met het bepaalde in het Protocol van ondertekening heeft de Belgische Regering op de volgende data kennisgegeven van de toepasselijkverklaring van het Verdrag:

door Duitsland op:

alle koloniën 3 Februari 1913

door Groot-Britannië op:

Bahama-eilanden	3 Februari 1913
Barbados	3 Februari 1913
Bermuda-eilanden	3 Februari 1913
Brits Guyana	3 Februari 1913
Brits Honduras	3 Februari 1913
Brits Indië	3 Februari 1913
Brits Somaliland	3 Februari 1913
Caicos-eilanden	3 Februari 1913
Caiman-eilanden	3 Februari 1913
Ceylon	3 Februari 1913
Cyprus	3 Februari 1913
Falkland-eilanden	3 Februari 1913
Fidji-eilanden	3 Februari 1913
Gambia	3 Februari 1913
Gefedereerd Malakka	3 Februari 1913
Gibraltar	3 Februari 1913

Gilbert- en Ellice-eilanden	3 Februari 1913
Goudkust	3 Februari 1913
Hongkong	3 Februari 1913
Jamaïca	3 Februari 1913
Labuan	3 Februari 1913
Leeward-eilanden	3 Februari 1913
Malta	3 Februari 1913
Mauritius	3 Februari 1913
Norfolk-eilanden	3 Februari 1913
Oost-Afrika	3 Februari 1913
Papua	3 Februari 1913
Salomon-eilanden	3 Februari 1913
Seychellen	3 Februari 1913
Sierra Leone	3 Februari 1913
St. Helena	3 Februari 1913
Straits Settlements	3 Februari 1913
Tobago	3 Februari 1913
Trinidad	3 Februari 1913
Turks-eilanden	3 Februari 1913
Weihaiwei	3 Februari 1913
Windward-eilanden	3 Februari 1913
Zuid-Nigeria	3 Februari 1913
Nieuw-Zeeland	26 Mei 1913
Newfoundland	20 Maart 1914
Canada	28 September 1914
Australië	24 September 1930

door Italië op:

alle koloniën 5 December 1934

door Portugal op:

alle koloniën 30 Juli 1914

Deze toepasselijkverklaringen zijn van kracht geworden één maand na de kennisgeving door de Belgische Regering.

Uitgegeven de veertiende December 1953.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. LUNS.